

Publicerad 2007-11-16 02:14 av fossie

Luftiga löften.

ord är
det jag
hör i vinden
när ingen
annan hör
mig

ord är
Allah, Buddha
och Jesus
som dricker
kaffe där
uppe

ord är
munnens
sysselsättning
medan kroppen
reser

ord kan
forma
berättelser
sanna
eller osanna
som jag
köper
och läser upp

men sen
ser jag
dina staplande
steg mot världen
jag ser
en glimt av
hur du gör världen
den som

din tunga
förbannade
en gång
på ett
mjukt underlag

så här
ligger jag
hårt och obekvämt,
och funderar
på hur
mycket
av dom orden
du använde

igår

kommer
till användning

idag.

skriv
aldrig
en
kärlekdikt
till mig

igen.

för jag är allt förutom ord

det är du

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fossie med Poeter.se id #13607 innehar upphovsrätten